Jogalapok: A felperes azt állítja, hogy az OHIM és a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy a védjegyek a jogszabály értelmében hasonlóak, és *ipso facto* megállapította, hogy az érintett közönség részéről fennáll az összetévesztés veszélye.

2012. június 5-én benyújtott kereset — Uralita kontra Bizottság

(T-250/12. sz. ügy)

(2012/C 243/46)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Uralita, SA (Madrid, Spanyolország) (képviselők: K. Struckmann ügyvéd, és G. Forwood, Barrister)

Alperes: az Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— Semmisítse meg az EK-Szerződés 81. cikke (most az Európai Unió működéséről szóló szerződés 101. cikke) és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban, 2008. június 11-én hozott C(2008) 2626 végleges határozatot (COMP/38.695 — Nátrium-klorát ügy) módosító, 2012. március 2-én hozott C(2012) 1965 bizottsági határozat 1. cikkének (2) bekezdését, amennyiben az a felperessel szemben 4 231 000 euró bírságot szab ki;

— Semmisítse meg a Bizottság 2012. március 2-én hozott, C(2012) 1965 határozatának (COMP/38.695 — Nátrium-klorát ügy) 2. cikkét; és

— Kötelezze az alperest az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik.

— Az első jogalap azon alapul, hogy jogellenes volt az, hogy a Bizottság az 1/2003/EK tanácsi rendelet [1] 25. cikke (1) bekezdésében meghatározott elévülési idő leteltét követően szabott ki bírságot, és annak összegén felhalmozódott kamatot megtartotta.

— A második, másodlagos jogalap azon alapul, hogy jogellenes volt az, hogy a Bizottság visszatartotta a 2012. március 2-i C(2012) 1965 határozatban kiszabott bírság kamatokkal növelt összegét azelőtt, hogy a bírság megfizetése esedékessé vált volna.

[1] A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.)

2012. június 13-án benyújtott kereset — Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon kontra Bizottság

(T-261/12. sz. ügy)

(2012/C 243/47)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon (Chalandri, Görögország) (képviselő: A. Krystallidis ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— rendelje el a felperes azon kárának megtérítését, amelyet a szerbiai EU Delegáció 2012. március 23-i, az „A Versenyvédelmi Bizottság (CPC) intézményi felkészültségének fejlesztése a Szerb Köztársaságban" (HL 2011 S 147) közbeszerzési eljárás törlése következtében elszenvedett, amely eljárásban a szerződést a felperesnek ítélték oda, mint a fenti projekt megvalósítására létrejött konzorcium vezetőjének;

— az alperest kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes öt jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalapot arra alapítja, hogy az alperes jogellenesen járt el, amikor a felperest azzal vádolta, hogy tisztességtelen előnyhöz jutott a többi ajánlattevő kárára, mivel az az összeférhetetlenségi ok, amellyel a felperest megvádolták, egy teljesen független harmadik társaságot érint, nevezetesen a European profiles SA-t, nem pedig a felperest.

2. A második jogalapot arra alapítja, hogy az alperes a helyes hivatali magatartás európai kódexe 18. cikkének megsértésével figyelmen kívül hagyta azon kötelezettségét, amely alapján az odaítélő határozat megsemmisítéséről egyértelmű és indokolt határozatot kell hoznia, mivel nem indokolta, hogy a felperes mennyiben jutott tisztességtelen előnyhöz a többi ajánlattevőhöz képest.

3. A harmadik jogalapot arra alapítja, hogy az alperes megsértette a meghallgatáshoz való jogát, mivel nem kérte ki a felperest véleményét arról, hogy mi lehet az az ok, ami összeférhetetlenség alakult ki, amivel megsértette a helyes hivatali magatartás európai kódexének 16. cikkét.

4. A negyedik jogalapot arra alapítja, hogy az alperes megsértette az EU Alapjogi Chartája 42. cikkén alapuló azon kötelezettségét, hogy hozzáférést biztosítson a felperes számára azon iratokhoz, amelyek bizonyítják az állítólagos jogellenes kapcsolatot és a tisztességtelen előnyt a DIADIKASIA Consortium javára.

5. Az ötödik jogalapot arra alapítja, hogy az alperes e cselekedetei súlyosan sértik a jogbiztonság elvét, téves jogértelmezést valósítanak meg, valamint sértik a helyes hivatali magatartás európai kódexének 4. cikkét, mivel váratlanul megsemmisítette a szóban forgó projektre vonatkozó odaítélő határozatát állítólagos „összeférhetetlenség" alapján.

2012. június 12-én benyújtott kereset — Central Bank of Iran kontra Tanács

(T-262/12. sz. ügy)

(2012/C 243/48)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Central Bank of Iran (Teherán, Irán) (képviselők: M. Lester barrister)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— semmisítse meg a 2012. január 23-i 2012/35/KKBP tanácsi határozatot ([1]) és a 2012. március 23-i 267/2012/EU tanácsi rendeletet ([2]), amennyiben az ezen jogi aktusokkal elfogadott intézkedések a felperesre alkalmazandók;

— az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes négy jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy az alperes nyilvánvalóan tévesen határozott úgy, hogy a 2012/35/KKBP tanácsi határozat és a 267/2012/EU tanácsi rendelet listájára való felvétel követelményeinek bármelyike is fennáll.

2. A második jogalap azon alapul, hogy az alperes nem szolgált megfelelő vagy elegendő indokolással a felperesnek azon személyek és szervezetek listájára történő felvételével kapcsolatban, akikre, illetve amelyekre a korlátozó intézkedések alkalmazandók.

3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy az alperes nem tartotta tiszteletben a felperes védelemhez való jogát és a hatékony bírói jogvédelemhez való jogát.

4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy az alperes nem igazolhatóan és aránytalanul megsértette a felperes alapvető jogait, ideértve a tulajdona és jó hírneve védelméhez való jogát is.

([1]) Az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2010/413/KKBP határozat módosításáról szóló, 2012. január 23-i 2012/35/KKBP tanácsi határozat (HL 2012. L 19., 22. o.; helyesbítés: HL L 31., 2012.2.3., 7. o.)

([2]) Az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 961/2010/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. március 23-i 267/2012/EU tanácsi rendelet (HL 2012. L 88., 1. o.)

2012. június 12-én benyújtott kereset — Schenker kontra Bizottság

(T-265/12. sz. ügy)

(2012/C 243/49)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Schenker (Feltham, Egyesült Királyság) (képviselők: F. Montag és B. Kacholdt ügyvédek, D. Colgan és T. Morgan solicitors)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— semmisítse meg az Európai Unió működéséről szóló szerződés 101. cikke és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/39.462 — „árutovábbítás"-ügy) 2012. március 28-án hozott európai bizottsági határozat 1. cikke (1) bekezdésének a) pontját;

— teljes egészében törölje, vagy másodlagosan: csökkentse a megtámadott határozat 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában kiszabott bírság összegét; és

— a Bizottságot kötelezze az eljárási költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes hét jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság megsértette a felperes védelemhez való jogát, a tisztességes eljárás és a gondos ügyintézés elvét, mivel nem szüntette meg az általa folytatott vizsgálatot azt követően, hogy értesült arról, hogy a Deutsche Post AG képviseletében eljáró Cleary Gottlieb Steen & Hamilton LLP által szolgáltatott bizonyíték több szempontból is jogsértő.

2. A második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a megtámadott határozat elfogadásával, jóllehet a 141/1962 tanácsi rendelet ([1]) alapján erre nem volt jogosult, túllépte hatáskörét.